

DVOŘÁK

Requiem

op. 89

Pro sóla, sbor a komorní orchestr upravil /
For solo voices, chorus and chamber orchestra arranged by /
Für Soli, Chor und Kammerorchester bearbeitet von
Joachim Linckelmann

Partitura / Score / Partitur

Bärenreiter Kassel · Basel · London · New York · Praha
BA 9582

DVOŘÁK

Requiem

op. 89

Pro sóla, sbor a komorní orchestr upravil /
For solo voices, chorus and chamber orchestra arranged by /
Für Soli, Chor und Kammerorchester bearbeitet von
Joachim Linckelmann

Partitura / Score / Partitur

Bärenreiter Kassel · Basel · London · New York · Praha
BA 9582

Vedle předkládané partitury je k dispozici také orchestrální materiál (BA 9582)
a klavírní výtah (H 2924).

In addition to the present score the complete performance material (BA 9582)
and the vocal score (H 2924) are also available.

Neben der vorliegenden Ausgabe sind das Aufführungsmaterial (BA 9582)
und der Klavierauszug (H 2924) erhältlich.

Základem úpravy pro komorní orchestr byl svazek II/4 ze Souborného vydání děl Antonína Dvořáka:
Requiem pro sóla, sbor a orchestr, op. 89. Podle původních pramenů k tisku připravila
Komise pro vydávání děl Antonína Dvořáka, vydavatelskou zprávu sestavili
Antonín Čubr, František Bartoš a Jarmil Burghauser, Státní hudební vydavatelství, Praha 1961.

The arrangement for chamber orchestra is based on the volume within the Complete Edition of Antonín Dvořák's Works,
Volume II/4: *Requiem* for solo voices, chorus and orchestra, op. 89. Critical edition based on original sources and prepared for
the press by the Editing Board for the Works of Antonín Dvořák, Editors' Notes compiled by
Antonín Čubr, František Bartoš and Jarmil Burghauser, Státní hudební vydavatelství, Prague 1961.

Die Bearbeitung des Kammerorchesters basiert auf der innerhalb der Werke Antonín Dvořáks vorgelegten Edition,
Band II/4: *Requiem* für Soli, Chor und Orchester, op. 89. Nach Originalquellen zum Druck vorbereitet von der Kommission für
die Herausgabe der Werke Antonín Dvořáks, Revisionsbericht vorgelegt von
Antonín Čubr, František Bartoš und Jarmil Burghauser, Státní hudební vydavatelství, Prag 1961.

OBSAH / CONTENTS / INHALT

Zum Geleit	V
Úvodem	V
Prefatory note	VI

I.

1. Requiem aeternam (Soli, Coro).....	1
2. Graduale (Soprano solo, Coro).....	26
3. Dies irae (Coro)	35
4. Tuba mirum (Soli, Coro)	54
5. Quid sum miser (Soli, Coro).....	85
6. Recordare, Jesu Pie (Soli).....	102
7. Confutatis maledictis (Coro)	125
8. Lacrimosa (Soli, Coro)	144

II.

9. Offertorium (Soli, Coro).....	163
10. Hostias (Soli, Coro)	215
11. Sanctus (Soli, Coro).....	231
12. Pie Jesu (Soli, Coro).....	258
13. Agnus Dei (Soli, Coro).....	266

OBSAZENÍ / ENSEMBLE / BESETZUNG

Soli: Soprano, Alto, Tenore, Basso

Coro: Soprano, Alto, Tenore, Basso

Flauto, Oboe / Corno inglese (ad lib.),

Clarinetto / Clarinetto basso (ad lib.), Fagotto; Corno;

Timpani, Gong;

Violino I, II, Viola, Violoncello, Contrabbasso

ZUM GELEIT

Das im Oktober 1891 in Birmingham unter der Leitung des Komponisten uraufgeführte *Requiem in b-Moll* für Soli, Chor und Orchester, op. 89 von Antonín Dvořák ist, wie auch die anderen großen romantische Oratorien, für einen großen Chor mit Begleitung eines groß besetzten Orchesters konzipiert. Heutzutage werden die meisten Aufführungen jedoch mit deutlich weniger Sängern realisiert, sodass es häufig zu einem Ungleichgewicht mit dem stark besetzten Orchester kommt. Die Bearbeitung für Kammerorchester entschärft diese Problematik. Sie verhilft dem Chor bei der Realisierung von piano-Passagen und behält zugleich den ausgesprochen orchestralen und sinfonischen Klangcharakter der originalen Fassung bei.

Die Musik der Streicher gibt die Originalfassung unverändert wieder, ergänzt um einige zusätzliche Passagen, um beispielsweise Töne der Harfe zu übernehmen. Die Paukenstimme einschließlich des Gongs entspricht genau dem Original. Der Großteil des Arrangements spielt sich in den Bläsern ab: Die 19 Instrumente der Originalversion wurden für Holzbläserquintett umge-

schrieben. Mit seinen fünf Instrumenten (Flöte, Oboe, Klarinette, Horn und Fagott) ist das Holzbläserquintett dazu prädestiniert, in der kleinstmöglichen Besetzung eine größtmögliche Variabilität an Klangkombinationen zu erzeugen.

Die für die oftmals dunkle Tönung von Dvořáks Instrumentierung recht prominent eingesetzten Nebensinstrumente Englischhorn und Bassklarinette werden auch in dieser Bearbeitung für Kammerorchester verwendet. Falls kein Englischhorn und keine Bassklarinette vorhanden sind, kann diese Fassung aber auch nur mit Oboe bzw. Klarinette aufgeführt werden. Dafür sind an den entsprechenden Stellen ossia-Passagen vorgesehen (Nr. 2 *Graduale*, Nr. 10 *Hostias*, Nr. 13 *Agnus Dei*). Die Streicher müssen (mit Ausnahme des Kontrabasses) wegen der zahlreichen Divisi-Passagen mindestens zweifach besetzt sein, also beispielsweise 4.4.3.2.1 oder 4.3.2.2.1.

Joachim Linckelmann
Freiburg, Juni 2014

ÚVODEM

Requiem b moll pro sóla, sbor a orchestr, op. 89 Antonína Dvořáka, poprvé uvedené za řízení skladatele v říjnu 1891 v Birminghamu, je koncipováno – ostatně jako jiná velká romantická oratoria – pro velký sbor s doprovodem velkého symfonického orchestru. V současnosti je však většina provedení uskutečňována se zřetelně menším počtem zpěváků, takže dochází často k nerovnováze se silně obsazeným orchestrem. Úprava pro komorní orchestr tuto problematiku zmírňuje. Sboru napomáhá při přednesu pasáží v pianu a současně zvukově zachovává symfonický charakter originálu.

Hudba smyčcových nástrojů kopíruje beze změn originální znění, je však doplněna o několik dodatečných pasáží tak, aby například převzala tóny harfy. Part tympanů včetně gongu přesně odpovídá originálu. Větší část aranžmá se odehrává v dechových nástrojích: 19 nástrojů originální verze bylo převedeno pro dechový

kvintet. Se svými pěti nástroji (flétna, hoboj, klarinet, lesní roh a fagot) je dechový kvintet předurčen k tomu, aby v co možná nejmenším obsazení dosáhl pokud možno největší variability zvukových kombinací.

V této úpravě pro komorní orchestr jsou také použity vedlejší nástroje – anglický roh a basový klarinet. Nejsou-li k dispozici, může být dílo provedeno jen s hobojem a klarinetem. Pro ten případ jsou na odpovídajících místech připraveny ossia-pasáže (č. 2 *Graduale*, č. 10 *Hostias*, č. 13 *Agnus Dei*). Smyčce (s výjimkou kontrabasu) musí být kvůli četným divisi-pasážím obsazeny minimálně dvakrát, tedy například v poměru 4.4.3.2.1 nebo 4.3.2.2.1.

Joachim Linckelmann
Freiburg, červen 2014
(Přeložil Viktor Velek)

PREFATORY NOTE

Antonín Dvořák's *Requiem in B-flat minor* for solo voices, chorus and orchestra (op. 89), premièred in Birmingham under the composer's baton in October 1891, was, like all great romantic oratorios, conceived for a large chorus and full orchestral accompaniment. Today, however, it is usually performed with a far smaller contingent of voices, which often leads to an imbalance vis-à-vis the large orchestral forces. My arrangement for chamber orchestra obviates this difficulty. It helps the chorus in the rendering of *piano* passages while retaining the distinctive orchestral and symphonic sound of the original.

The music for the strings reproduces the original version intact, augmented by a few passages in order, for instance, to accommodate the notes of the harp. The timpani part, including the gong, is exactly as it appears in the original. The bulk of my arrangement takes place in the winds: the nineteen instruments of the original have been rewritten for a woodwind quintet. With its

five instruments (flute, oboe, clarinet, horn, and bassoon), the woodwind quintet is predestined to produce maximum variety of sound with the smallest combination of instruments.

The frequently dark hues of Dvořák's orchestration often result from his prominent use of those ancillary instruments, the cor anglais and the bass clarinet, both of which appear in my arrangement for chamber orchestra. If no cor anglais or bass clarinet is available, this version can also be played with an oboe and clarinet. To this end *ossia* passages are provided in the relevant passages – the *Graduale* (no. 2), *Hostias* (no. 10), and *Agnus Dei* (no. 13). Owing to the large number of *divisi* passages, the strings (except for the double basses) must be taken at least two to a part, e.g. 4.4.3.2.1 or 4.3.2.2.1.

Joachim Linckelmann

Freiburg, June 2014

(Translated by J. Bradford Robinson)